

Aqqalu C. Jerimiassen

EM2024/12

Atassut

24. september 2024

Forslag til Inatsisartutlov om overnatningsafgift

(Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter)

Vi har kæmpet for denne sag i fem år fra Atassut, FEM ÅR!

På Inatsisartut's efterårssamling i 2019 blev forslaget, punkt 86, enstemmigt godkendt af Inatsisartut den 13. november, men siden da har sagen ligget stille. Heldigvis er den endelig blevet taget op igen.

Men her er det mærkelige: Hvorfor skulle der kæmpes om forslaget igen under finanslovsforhandlingerne, når det allerede var blevet godkendt og støttet hvert fjerde år i de sidste fire år?

Er vi som medlemmer af Inatsisartut virkelig blevet så magtesløse, at regeringen kan ignorere vores allerede vedtagne forslag, hvis de politisk ønsker det?

Hvis det er tilfældet, betyder det, at regeringen har fået større magt end Inatsisartut, som ellers skulle være deres arbejdsgiver, og at vi medlemmer af Inatsisartut blot er blevet reduceret til at være stemmeknapper?

Endelig er der nu indført afgifter, der skal betales udefra, og det glæder mig, at vi endelig er nået dertil, som Atassut har talt om længe: At vi skal stoppe med at dele en enkelt kage herhjemme og i stedet få bragt penge ind udefra.

Turisterne kommer her for at bruge penge og spenderer ofte store summer, når de besøger os. Vi har længe forventet, at det kun er de mest velhavende, der vil besøge vores land, da det allerede er en dyr destination. De kan slet ikke sammenlignes med dem, der rejser til Ibiza.

Vi er faktisk ved at blive et af de eneste lande i verden, der ikke opkræver nogen form for afgift fra turister, og derfor er det godt, at det nu ændres.

Fra Atassut vil vi opfordre til, at afgiften løbende tilpasses inflationen og den økonomiske vækst.

Vi skal tjene mere på turismen, og det er vores samfund, der skal få større udbytte af det. I nogle af vores nabolande opkræver de fem forskellige afgifter alene fra krydstogtskibe, og derudover er de også forpligtede til at slukke deres motorer og tilslutte sig elnettet, når de lægger til kaj.

Vi skal lære mere af dette og udnytte det bedre, i stedet for konstant at have fokus på befolkningens lommer alene.

Her må vi også indrømme, at vi ofte har været for tilbageholdende med at kræve mere – og indrømmelser behøver ikke være pinlige, når de ikke kun er pyntede ord.

Vi kunne også overveje at indføre forskellige priser på overnatninger, turismeydelser og souvenirs, på samme måde som andre lande gør det.

På den måde kan vi skabe en økonomi, der gavner samfundet uden at trække penge direkte fra befolkningen.

Med denne korte kommentar fra Atassut støtter vi forslaget fuldt ud og sender det videre til Erhvervs- og Råstofudvalget.